

Wulki šabat, abo: jutrowna Boža nož.

To jehnjo, kiž je sabite, je dostojne wšacž móž a bohatstwo
a mudrosčž a šynnosčž a čžescž a krasnosčž a křwalbu.

Šamjeń.

Jena wučžba druheho artikla je, kotruž šebi w nětcžišchim
zřřkwinym lěcže hiščcže nješřmny rospominali, ta wučžba
wo Jesuřu, kotraž je wopřchijata w tym wuřnaczu:
„k heli dele stupik“. Kaž tuto šłowo w artiklu steji
bješ šłowomaj „pohřebany“ a „na třeczi džen šařo horje-
stanył wot morynych“, tak je šo tež krasny skutk Jesuřo-
weho k heli dele stupjenja stal w tym čžasju, kiž leži bješ
jeho pohřebanjom a bješ jeho horjestacžom wot morynych.
A hlaj w tym čžasju nětko stejimy; pšchetož wčžera šmny
niž jenož jeho wumřjecže, ale tež jeho pohřebanje šwje-
czili. A jutřje smějemy šwjedžen jehowjeřkeho horje-
stacža, s kotrymž je žiwym čžłowjekam na semi krasne do-
pokasmo šwojeho šbudženja ša wšče čžasny podak. Přjedy
teho pať je tym, kiž šu pod semju w helřkim jastwje dđer-
ženi, šo wožiwjenu pokasať. S tym je nam ša našču
dženřniřchu nutnosčž date Jesuřowe k heli dele stupjenje.

To šebi rospominajimy po šłowach šwjateho piřma,
kotrež šo napiřane namařaju

1. Pětr. 3, 18–20.,

hdžež šo po naščeř šerbskeř rycži maju na tajke waschnje:

„Ahrystuř je junu ša našče hrěchi čžerpiť, tón prawy
„ša njeprawych, šo by naš Bohu woprowať, a je moryny
„po čžele, ale wšchať wožiwjenu po duchu. W tym ša-
„mym je wón tež tam šchoť a předowať tym ducham w
„jastwje, kotsiř tehdy njewěrjachu, jako Boža ščerpliwosčž
„wocžakowasche w Noachowym čžasju, hdyž kaščcž hoto-
„wachu, w kotrymž jich maľo bješche, to je, wóřom du-
„šchow, šřhowanych pšches wodu.“

Wo tuteř šwjateř epistoli šebi nětko rospomimy

Ahrystuřowe k heli dele stupjenje.